

[Knud Kristensen.]

ligere kun sagt, men aldrig gjort. Det er vel Udtryk for, at man mener, at den Linie, som Regeringen og Flertallet hidtil har staaet paa, er en Frase, og hvis man mener det, synes jeg, det er rigtigt, at man ikke har taget det med. Men vi maa tage det til Efterretning.

Jeg skal sige over for dette Spørgsmaal, at vi af al vor Evne vil støtte Ministeriet i Gennemførelsen af de i Noten af 19. Oktober 1946 og Memorandummet af 31. Januar 1947 fremsatte Henstillinger og Krav, og vi vil opfordre Ministeriet til at sætte al sin Evne og Kraft ind paa Gennemførelsen deraf, det skal ikke i mindste Maade støde paa Modstand fra vor Side. Men vi ønsker, at man skal gøre det paa alle Punkter, og ikke navnlig paa eet Punkt. Vi ønsker som hidtil at sige, at vi ikke tror, det er helt tilstrækkeligt. Det var efter vor Opfattelse i høj Grad ønskeligt, om vi ogsaa kunde samles om at støtte Sydslesvigernes Danskhed i deres Krav om en Sikring af en Afstemning ad Aare, og det ønsker vi af de Grunde, som tidligere er angivet, og som jeg kortelig her skal gentage, nemlig dels fordi vi anser det for fuldt berettiget i sig selv, dels fordi det efter vor Mening vil give den naturlige Baggrund for de andre Ønsker, vi har fremført, og derigennem give os bedre Mulighed for at blive hørt paa disse Omraader. Vi vil fortsætte Arbejdet for at vinde Tilslutning dertil i Befolkningen og i Rigsdagen, og jeg vil sige til den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, at efter min Opfattelse er det Valg, der er afholdt, ikke nogen klar Tilkendegivelse af, hvordan man stiller sig over for dette Spørgsmaal. Navnlig i socialdemokratiske Vælgerkredse er jo det sociale og det økonomiske Spørgsmaal stillet saa stærkt i Forgrunden, at jeg føler mig overbevist om, at et stort Tal af disse Vælgere, hvis de stod over for det sydslesvigske Spørgsmaal alene, maaske vilde stemme anderledes. Der er ogsaa foretaget en Gallup-Undersøgelse, der, selv om den kan være behæftet med Fejl, dog giver en saa overvejende Tilslutning dertil, at der vel maa være noget om det.

Vi staar nu i den Situation, at England i sin Note af September 1946 har antydnet, at man kunde gaa med til en Afstemning i Sydslesvig, ganske vist nu, men der var maaske en Mulighed for en Forhandling om, at denne Afstemning ikke skulde foretages nu, men senere. Vi staar over for dette, at det tyske Socialdemokratis ledende Mand, Hr. Schumacher, og, saa vidt jeg har forstaaet, Ledelsen af det tyske Socialdemo-

krati, for en Tid siden har udsendt en Meddelelse gennem Ritzau om, at de ikke var imod en Afstemning efter et Aaremaal, men tværtimod ansaa det for rimeligt, hvis den ikke blev foretaget straks, paa et Tidspunkt, hvor Tyskland var saa langt nede, som det nu er. Saa vidt jeg har hørt i Radioen, har han udtalt noget lignende nu for ganske nylig. Det vil da sige, at England ikke har stillet sig afvisende over for Drøftelsen af en Afstemning; vi kan diskutere og forhandle om Tidspunktet, og vi ønsker den udskudt. Det tyske Socialdemokrati har ikke stillet sig afvisende over for det. De, der har stillet sig afvisende over for det, principielt og kategorisk, er Flertallet i den danske Rigsdag med den nuværende Regering i Spidsen. Det er den nuværende Regering, som har Flertallet, og som, ogsaa dengang den var i Opposition, havde Flertallet paa den sydslesvigske Politiks Omraade. Det er den, der har Magten, det er den, der har bestemt, hvad der maa gøres, og hvad der ikke maa gøres. Det er ogsaa den, der fuldt og helt maa tage Ansvaret for denne Sags Udgang og for, hvor lidt vi naar paa dette Omraade. Det er den, der over for Historiens og Efterslægtens Domstol vil komme til at staa til Ansvar for, hvordan denne Sag forvaltes og behandles af det nuværende Danmark.

Jeg har saa til sidst nogle enkelte Bemærkninger at gøre til den højtærede Udenrigsminister. Til „Social-Demokraten“ fremsætter den højtærede Udenrigsminister, efter at han har sagt, at han nødigt vil udtale sig, og efter at der er forebragt ham Ordlyden af et Forslag, som den daværende Regering havde fremlagt i Det udenrigspolitiske Nævn og andetsteds, selvfølgelig ogsaa inden for Venstrepartiet og Ministeriet, følgende Udtalelse:

„Det citerede Afsnit fandtes ikke i det Udkast, jeg oprindeligt forelagde Regeringen. Men efter stærke Ønsker fra andre Ministres Side gik jeg med til at lade dette Afsnit i Note-Udkastet komme til Behandling i Nævnet, hvor det jo som bekendt blev forkastet og Noten vedtaget i en Skikkelse, som jeg fuldt ud kunde tiltræde.“

Se, højtærede Udenrigsminister, det er en Udfordring af Rang over for den Regering, som den højtærede Udenrigsminister tidligere sad i. Det er efter min Mening ganske utilstedeligt og ganske usædvanligt, at et Medlem af Regeringen begynder at fortælle om, hvad der er sket i et Ministermøde, hvilke Forslag der har været fremlagt, og hvilke Forhandlinger der har været